ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

Lietas Nr.A420146416
Lietas arhīva Nr.A42-01464-16/43

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rēzeknē 2016.gada 1.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Staņislavs Linkevičs,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc pieteicēja /pers. D/ pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bezdarbnieka statusa piešķiršanu pieteicējam un nodarītā morālā kaitējuma 5000 *euro* apmērā atlīdzinājumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs 2015.gada 30.aprīlī vērsās Nodarbinātības valsts aģentūras (turpmāk arī – Aģentūra) Daugavpils filiālē ar iesniegumu, kurā lūdza piešķirt bezdarbnieka statusu, jo pieteicējs nestrādā, aktīvi meklē darbu, esot darbspējīgs, neveic komercdarbību, kā arī nepastāv citi likumā noteiktie ierobežojumi.

Nodarbinātības valsts aģentūras Daugavpils filiāle 2015.gada 19.maijā pieteicējam sniedza atbildi Nr.20.1-7/159, kurā informēja, ka pieteicējs ar tiesas lēmumu ir atzīts par rīcībnespējīgu un pieteicējam noteikts aizbildnis, tātad nevar tikt piešķirts bezdarbnieka statuss. Papildus norādīts, ka gadījumā, ka ir mainījušies lietas apstākļi lēmuma pieņemšanai par bezdarbnieka statusa piešķiršanu, Aģentūrā būtu iesniedzams tiesas izpildu raksts un/vai sprieduma noraksts par rīcībspējas atjaunošanu.

[2] 2015.gada 12.jūnijā Aģentūrā saņemts pieteicēja iesniegums, kurā pieteicējs izteica vairākus prasījumus:

1) atzīt par spēkā neesošu Nodarbinātības valsts aģentūras Daugavpils filiāles 2010.gada 1.oktobra lēmumu Nr.091006-541zaud1 par bezdarbnieka statusa zaudēšanu;

2) atzīt par spēkā neesošu Nodarbinātības valsts aģentūras Daugavpils filiāles 2013.gada 1.oktobra lēmumu Nr.20.1-7/314;

3) uzlikt iestādei pienākumu izdot /pers. D/ labvēlīgu administratīvo aktu par bezdarbnieka statusa piešķiršanu;

4) atlīdzināt nodarīto morālo kaitējumu 5000 *euro* apmērā.

[3] Nodarbinātības valsts aģentūra 2015.gada 8.jūlijā sniedza pieteicējam atbildi Nr.3.1-06/1629 (turpmāk – Lēmums), norādot, sekojošus argumentus.

[3.1] Līdzīga satura iesniegumu par lēmuma par bezdarbnieka statusa zaudēšanu atcelšanu un Nodarbinātības valsts aģentūras Daugavpils filiāles lēmuma par atteikumu piešķirt bezdarbnieka statusu atcelšanu, kā arī lūgumu piešķirt pieteicējam bezdarbnieka statusu pieteicējs esot iesniedzis Nodarbinātības valsts aģentūrā 2015.gada 10.aprīlī un Nodarbinātības valsts aģentūra 2015.gada 7.maijā pieņēma lēmumu Nr.22, ar kuru pieteicēja iesniegums atstāts bez izskatīšanas. Tādejādi pieteicēja iesniegums daļā par lēmumu apstrīdēšanu, pamatojoties uz Iesniegumu likuma 7.panta pirmās daļas 5.punktu, tiek atstāts bez izskatīšanas.

[3.2] Savukārt attiecībā uz pieteicēja prasījumu par bezdarbnieka statusa piešķiršanu Aģentūra norāda turpmāko.

[3.2.1] Ar 2010.gada 18.februāra spriedumu (turpmāk arī – Spriedums) pieteicējs esot atzīts par rīcībnespējīgu un pār pieteicēju un pieteicēja mantu ir nodibināta aizgādnība. Pamatojoties uz Spriedumu, Nodarbinātības valsts aģentūras Daugavpils filiāle 2010.gada 1.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.091006-541zaud1 par pieteicēja bezdarbnieka statusa zaudēšanu, pamatojot to ar Bezdarbnieku un darba meklētāju atbalsta likuma (turpmāk - Likums) 12.panta pirmās daļas 10.punktu - 100 procentu darbspēju zudums. Šāds lēmuma pamatojums nav saistīts ar pieteicējam noteikto invaliditāti, bet gan ar pieteicējam noteikto rīcībnespēju.

Ņemot vērā, ka Likums kā bezdarbnieka statusa zaudēšanas pamatojumu nenosaka personas atzīšanu par rīcībnespējīgu, tādējādi Nodarbinātības valsts aģentūras Daugavpils filiāles pieņemtais 2010.gada 1.oktobra lēmuma pamatojums bija maksimāli tuvu faktiskajai situācijai, jo saskaņā ar Civillikuma 358.pantu (redakcija, kas bija spēkā Sprieduma un Nodarbinātības valsts aģentūras Daugavpils filiāles 2010.gada 1.oktobra lēmuma pieņemšanas brīdī) garā slimie, kam trūkst visu vai lielākās daļas garīgo spēju, atzīstami par rīcības nespējīgiem un tiesiski nespējīgiem pārstāvēt sevi un pārvaldīt savu mantu un ar to rīkoties, kādēļ pār viņiem ieceļama aizgādnība. Tādējādi secināms, ka, stājoties spēkā Spriedumam, pieteicējs nevarēja pilnībā pildīt bezdarbnieka pienākumus un ievērot saistības, kuras uzliek dalība Aģentūras rīkotājos pasākumos.

[3.2.2] 2013.gada 31.janvārī stājās spēkā izmaiņas Civillikumā, paredzot, ka turpmāk rīcībspēju var ierobežot, nevis atņemt pilnībā. Saskaņā ar Civillikuma 356.[1] pantu persona nav ierobežojama personiskajās nemantiskajās tiesībās, kā arī aizstāvēt savas tiesības un likumiskās intereses iestādēs un tiesā saistībā ar tās rīcībspējas un brīvības ierobežojumiem, domstarpībām, strīdiem ar aizgādni un aizgādņa iecelšanu un atcelšanu. Civilprocesa likuma

pārejas noteikumu 61.punkts nosaka, ka persona, kuru tiesa līdz 2011.gada 31.decembrim atzinusi par rīcībnespējīgu gara slimības vai plānprātības dēļ un nodibinājusi aizgādnību tās izlaidīgas vai izšķērdīgas dzīves dēļ, kā arī alkohola vai citu apreibinošo vielu lietošanas dēļ, turpmāk uzskatāma par personu ar rīcībspējas ierobežojumu bez personisko nemantisko tiesību ierobežojuma, savukārt 62.punkts nosaka, ka aizgādnim ir pienākums par šo pārejas noteikumu 61.punktā minēto personu iesniegt tiesā pieteikumu par rīcībspējas ierobežojuma pārskatīšanu četru gadu laikā pēc šo grozījumu spēkā stāšanās, ja pieteikums par rīcībspējas ierobežojuma pārskatīšanu nav iesniegts tiesā vai attiecībā uz to nav stājies spēkā spriedums. No minētā secināms, ka pieteicēja aizgādnim četru gadu laikā no grozījumu spēkā stāšanās dienas ir jāiesniedz prasības pieteikums tiesā, kura attiecīgi izskatīs pieteicējam noteikto rīcībspējas ierobežojumu un noteiks, kādās jomās pieteicējs varat rīkoties patstāvīgi un kādās - ar aizgādņa līdzdalību.

[3.2.3] Aģentūra arī norāda, ka kaut gan tiesībām uz darbu ir konstitucionālo tiesību rangs, kā arī, ka personas tiesības uz darbu ir personiskās nemantiskās tiesības (tātad tādas, attiecībā uz kādām pieteicējs neesat ierobežots), bezdarbnieka statusa iegūšana ir ne tikai piemērota darba meklēšana (patstāvīgi un ar Aģentūras palīdzību), bet arī personas tiesības piedalīties Aģentūras rīkotajos pasākumos, t.sk. arī apmācībās. Savukārt dalība apmācībās paredz arī personas materiālo atbildību, proti, ja persona apmācības pārtrauc neattaisnoti vai arī ja Aģentūra konstatē, ka tā bezdarbnieka statusa iegūšanai un saglabāšanai ir sniegusi nepatiesas ziņas, tad saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 3.marta noteikumu Nr.212 "Noteikumi par bezdarbnieka stipendiju profesionālās apmācības, pārkvalifikācijas un kvalifikācijas paaugstināšanas laikā un neformālās izglītības ieguves laikā" 13.punktu, bezdarbniekam ir pienākums atlīdzināt Aģentūrai visu apmācības laikā saņemtās stipendijas summu (..). Saskaņā ar Ministru kabineta 2011.gada 25.janvāra noteikumu Nr.75 "Noteikumi par aktīvo nodarbinātības pasākumu un preventīvo bezdarba samazināšanas pasākumu organizēšanas un finansēšanas kārtību un pasākumu īstenotāju izvēles principiem" 35.[1] punktu bezdarbniekam (..) ir pienākums atlīdzināt Aģentūrai šo noteikumu 43.1.apakšpunktā (mācību vai studiju maksa) minētos izdevumus, kas izlietoti apmācībai. Tādējādi secināms, ka bezdarbnieka statusa iegūšana un dalība Aģentūras rīkotajās apmācībās paredz mantiskas attiecības, no kā izriet, ka šobrīd šajās attiecībās pieteicējs esot ierobežots un nevar pretendēt uz Aģentūras piedāvāto atbalstu apmācību veidā.

[3.3] Pieteicējs lūdz izmaksāt kompensāciju 5000 *euro* apmērā par morālo kaitējumu, kas viņam ir radies, Aģentūrai ilgstoši pieteicēju nereģistrējot bezdarbnieka statusā, tādējādi pieteicēju diskriminējot, jo Aģentūra faktiski savu rīcību pamato ar piešķirto invaliditāti.

Aģentūra norāda, ka neliedz personām ar invaliditāti iegūt bezdarbnieka statusu, kā arī Aģentūra rīko vairākus pasākumus, kuri ir paredzēti personām ar invaliditāti, tādējādi ir nepamatots pieteicēja apgalvojums, ka Aģentūra diskriminē pieteicēju, pamatojoties uz pieteicējam noteikto invaliditāti. Aģentūra pieteicējam nevar sniegt atbalstu pieteicējam noteiktās rīcībspējas ierobežojuma dēļ (līdz grozījumu normatīvajos aktos spēkā stāšanās dienai - jo pieteicējs esot atzīts par rīcībnespējīgu, proti nevarēja baudīt savas tiesības un pildīt savus pienākumus nevienā nozarē). Ņemot vērā, ka Aģentūras rīcībā nav informācijas vai pieteicēja aizgādnis ir izpildījis normatīvajos aktos noteikto pienākumu un kādās jomās pieteicējs var rīkoties patstāvīgi, šobrīd Aģentūra nevar piešķirt pieteicējam bezdarbnieka statusu un sniegt Likumā paredzēto atbalstu bezdarba situācijā.

[4] Nepiekrītot Aģentūras sniegtajai atbildei, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bezdarbnieka statusa piešķiršanu pieteicējam un nodarītā morālā kaitējuma 5000 *euro* apmērā atlīdzinājumu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Ņemot vērā. ka normatīvie akti neparedz, ka pieteicējam var atteikt piešķirt bezdarbnieka statusu pamatojoties uz noteikto rīcībspējas ierobežojumu, pieteicējs uzskata, ka Aģentūras lēmums ir nepamatots un atceļams pilnībā.

Aģentūra atzīst, ka Likums nenosaka personas atzīšanu par rīcībnespējīgu, kā pamatojumu bezdarbnieka statusa zaudēšanai. Aģentūra faktiski atteica pieteicējam bezdarbnieka statusu patvaļīgi. Pieteicējs paļāvās, ka Aģentūra rīkosies tiesiski un konsekventi, diemžēl Aģentūras rīcība vairāku gadu garumā pieteicējam radījusi nelabvēlīgas sekas. Administratīvā procesa likuma 11.pants nosaka, ka privātpersonai nelabvēlīgu administratīvo aktu izdot iestāde var uz Satversmes, likuma, kā arī uz starptautisko tiesību normas pamata. Aģentūras lēmumā savukārt norādīts, ka pieteicējam tika atņemts bezdarbnieka statuss nevis pamatojoties uz Likumu, bet maksimāli tuvu faktiskajai situācijai.

Šāds būtisks pieteicēja tiesību uz aizsardzību bezdarba gadījumā ierobežojums jau turpinās ilgstoši kopš 2010.gada 1.oktobra. Pieteicējam ir radīts morālais kaitējums ilgstošā laika periodā, bet Aģentūra, nepareizi piemērojot normatīvos aktus, pieteicējam būtiski ierobežoja tiesības līdzvērtīgi ar citiem cilvēkiem bez invaliditātes saņemt nepieciešamo atbalstu bezdarba gadījumā. Lietā nav strīda par to, ka ar Daugavpils tiesas 2010.gada 18.februāra spriedumu lietā Nr.C12243209 pieteicējs tika atzīts par rīcībnespējīgu (spriedums stājies spēkā 2010.gada 12.martā. Savukārt pieteicējam, pamatojoties uz ierobežoto rīcībspēju, nebija tiesību līdz 2012.gada 31.decembrim Aģentūras 2010.gada 1.oktobra lēmumu apstrīdēt.

[4.2] Ievērojot to, ka Likumā nav noteikt kritērijs, lai persona iegūtu bezdarbnieka statusu, personai ir jābūt bez rīcībspējas ierobežojumiem, līdz ar to ir pierādīts, ka pieteicējam ir nodarīts morālais kaitējums. Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 11.panta trešā daļa nosaka, ka privātpersonai ir pienākums norādīt morālā kaitējuma atlīdzinājuma apmēru. Pieteicējs uzskata, ka pieteicējam atlīdzināms morālais kaitējums 5000 *euro* apmērā.

[5] Nodarbinātības valsts aģentūra tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā neatzina pieteikumu pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[6] Administratīvā procesa likuma 112.[1] panta pirmā daļa noteic, ka administratīvās lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā bez tiesas sēdes, ja likumā nav noteikts citādi.

Savukārt minētā panta ceturtā daļa noteic, ka tiesa lietu mutvārdu procesā tiesas sēdē izskata, ja pirmās instances tiesai to lūdzis pieteicējs (..).

Tā kā pieteicējs tiesai nav lūdzis lietu izskatīt mutvārdu procesā, tiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 112.[1] panta pirmajai daļai tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus kopumā, izvērtējot lietas dalībnieku rakstveida paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums ir daļēji apmierināms.

[8] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka Aģentūra ar 2015.gada 8.jūlija lēmumu Nr.3.1-06/1629 atteica pieteicējam piešķirt bezdarbnieka statusu sakarā ar to, ka ar 2010.gada 18.februāra spriedumu pieteicējs esot atzīts par rīcībnespējīgu un pār pieteicēju un pieteicēja mantu ir nodibināta aizgādnība.

Lietā ir strīds par to, vai pastāv priekšnoteikumi bezdarbnieka statusa piešķiršanai pieteicējam.

[9] Lai uzdotu iestādei izdot labvēlīgu administratīvo aktu, tiesai ir jāpārbauda, vai tiesību normas piešķir personai tiesības no attiecīgā publisko tiesību subjekta prasīt to labumu, kuru persona ietvērusi savā prasījumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja piemērojamā tiesību norma nosaka noteiktus tiesiskus un faktiskus apstākļus attiecīgā labuma saņemšanai, tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā attiecīgie apstākļi ir iestājušies (*sk. Senāta 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā SKA-118/2007 10.punktu*).

No minētā izriet, ka tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā pastāv priekšnoteikumi bezdarbnieka statusa piešķiršanai pieteicējam.

[10] Lēmumā atteikumu piešķirt pieteicējam bezdarbnieka statusu Aģentūra pamatoja ar to, ka stājoties spēkā 2010.gada 18.februāra spriedumam, ar kuru pieteicējs esot atzīts par rīcībnespējīgu un pār pieteicēju un pieteicēja mantu ir nodibināta aizgādnība, pieteicējs nevarēja pilnībā pildīt bezdarbnieka pienākumus un ievērot saistības, kuras uzliek dalība Aģentūras rīkotājos pasākumos.

Aģentūra arī Lēmuma pamatojumā norādīja, ka kaut gan tiesībām uz darbu ir konstitucionālo tiesību rangs, kā arī, ka personas tiesības uz darbu ir personiskās nemantiskās tiesības (tātad tādas, attiecībā uz kādām pieteicējs nav ierobežots), bezdarbnieka statusa iegūšana ir ne tikai piemērota darba meklēšana (patstāvīgi un ar Aģentūras palīdzību), bet arī personas tiesības piedalīties Aģentūras rīkotajos pasākumos, t.sk. arī apmācībās. Savukārt dalība apmācībās paredz arī personas materiālo atbildību, proti, ja persona apmācības pārtrauc neattaisnoti vai arī ja Aģentūra konstatē, ka tā bezdarbnieka statusa iegūšanai un saglabāšanai ir sniegusi nepatiesas ziņas, tad saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 3.marta noteikumu Nr.212 "Noteikumi par bezdarbnieka stipendiju profesionālās apmācības, pārkvalifikācijas un kvalifikācijas paaugstināšanas laikā un neformālās izglītības ieguves laikā" 13.punktu, bezdarbniekam ir pienākums atlīdzināt Aģentūrai visu apmācības laikā saņemtās stipendijas summu (..). Saskaņā ar Ministru kabineta 2011.gada 25.janvāra noteikumu Nr.75 "Noteikumi par aktīvo nodarbinātības pasākumu un preventīvo bezdarba samazināšanas pasākumu organizēšanas un finansēšanas kārtību un pasākumu īstenotāju izvēles principiem" 35.[1] punktu bezdarbniekam (..) ir pienākums atlīdzināt Aģentūrai šo noteikumu 43.1.apakšpunktā (mācību vai studiju maksa) minētos izdevumus, kas izlietoti apmācībai. Tādējādi secināms, ka bezdarbnieka statusa iegūšana un dalība Aģentūras rīkotajās apmācībās paredz mantiskas attiecības, no kā izriet, ka šobrīd šajās attiecībās pieteicējs esot ierobežots un nevar pretendēt uz Aģentūras piedāvāto atbalstu apmācību veidā.

Tiesa, izvērtējot minēto pamatojumu, atzīst, ka tas atbilst minētajām tiesību normām, un secina, ka Aģentūra pamatoti ar 2015.gada 8.jūlija lēmumu Nr.3.1-06/1629 atteica pieteicējam piešķirt bezdarbnieka statusu. Minētais Lēmums atbilst faktiskajai un tiesiskajai situācijai uz lēmuma pieņemšanas brīdi.

[11] 2013.gada 31.janvārī stājās spēkā izmaiņas Civillikumā, paredzot, ka turpmāk rīcībspēju var ierobežot, nevis atņemt pilnībā. Saskaņā ar Civillikuma 356.[1] pantu persona nav ierobežojama personiskajās nemantiskajās tiesībās, kā arī aizstāvēt savas tiesības un likumiskās intereses iestādēs un tiesā saistībā ar tās rīcībspējas un brīvības ierobežojumiem, domstarpībām, strīdiem ar aizgādni un aizgādņa iecelšanu un atcelšanu. Civilprocesa likuma pārejas noteikumu 61.punkts nosaka, ka persona, kuru tiesa līdz 2011.gada 31.decembrim atzinusi par rīcībnespējīgu gara slimības vai plānprātības dēļ un nodibinājusi aizgādnību tās izlaidīgas vai izšķērdīgas dzīves dēļ, kā arī alkohola vai citu apreibinošo vielu lietošanas dēļ, turpmāk uzskatāma par personu ar rīcībspējas ierobežojumu bez personisko nemantisko tiesību ierobežojuma, savukārt 62.punkts nosaka, ka aizgādnim ir pienākums par šo pārejas noteikumu 61.punktā minēto personu iesniegt tiesā pieteikumu par rīcībspējas ierobežojuma pārskatīšanu četru gadu laikā pēc šo grozījumu spēkā stāšanās, ja pieteikums par rīcībspējas ierobežojuma pārskatīšanu nav iesniegts tiesā vai attiecībā uz to nav stājies spēkā spriedums. No minētā secināms, ka pieteicēja aizgādnim četru gadu laikā no grozījumu spēkā stāšanās dienas bija jāiesniedz prasības pieteikums tiesā, kura attiecīgi izskatītu pieteicējam noteikto rīcībspējas ierobežojumu un noteiktu, kādās jomās pieteicējs var rīkoties patstāvīgi un kādās - ar aizgādņa līdzdalību.

Pārbaudot Tiesu informācijas sistēmas datus, tiesa konstatē, ka ar Daugavpils tiesas 2016.gada 5.janvāra spriedumu lietā lieta Nr.C12167414 atcelts ar Daugavpils tiesas 2010.gada 18.februāra spriedumu lietā Nr.C12243209 pieteicējam noteiktais rīcībspējas ierobežojums. Minētais spriedums ir stājies likumīgajā spēkā.

Līdz ar to tiesa secina, ka ar Daugavpils tiesas 2016.gada 5.janvāra spriedumu lietā Nr.C12167414 atcelts ierobežojums pieteicējam iegūt bezdarbnieka statusu, jo pieteicējs var pilnībā pildīt bezdarbnieka pienākumus un ievērot saistības, kuras uzliek dalība Aģentūras rīkotājos pasākumos.

[12] Izvērtējot sprieduma 10., 11.punktos konstatēto, tiesa secina, ka pastāv priekšnoteikumi pieteicējam labvēlīga administratīvā akta izdošanai par bezdarbnieka statusa piešķiršanu. Līdz ar to pieteikums šajā daļā ir apmierināms.

[13] Pieteikumā pieteicējs lūdza arī nodarītā morālā kaitējuma 5000 *euro* apmērā atlīdzinājumu.

Administratīvā procesa likuma 92.pants noteic, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. Minētās tiesības izriet no Satversmes 92.panta, tās noteic arī Zaudējumu atlīdzināšanas likums.

Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1.panta ir noteikts, ka likuma mērķis nodrošināt privātpersonai Satversme un Administratīvā procesa likumā noteiktās tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu par mantisko zaudējumu vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar valsts pārvaldes iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību. Konkrētajā gadījumā nav konstatēta Nodarbinātības valsts aģentūras prettiesiska faktiskā rīcība vai prettiesiski izdots administratīvais akts, līdz ar to nav arī konstatēts zaudējums. Ievērojot minēto, tiesa norāda, ka nepastāv Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likumā (4., 5., 6.pants) noteiktais zaudējumu atlīdzināšanas pamats, līdz ar to pieteicēja pieteikums daļā par nodarītā morālā kaitējuma atlīdzināšanu ir nepamatots un ir noraidāms.

[14] Pieteicējs ar tiesneša lēmumu pilnīgi atbrīvots no valsts nodevas samaksas par pieteikuma iesniegšanu tiesā *(lietas 2.-4.lapa)*. Tā kā pieteikums daļā tiek apmierināts, saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta otro daļu valsts nodeva no atbildētāja piespriežama par labu valsts budžetam. Savukārt saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 12.februāra noteikumu Nr.85 "Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu" 13.punktu valsts nodevu atlīdzina mēneša laikā pēc tiesas vai tiesneša nolēmuma stāšanās spēkā Administratīvā procesa likuma 126.pantā minētajos gadījumos no tās iestādes budžeta līdzekļiem, kura attiecīgajā administratīvajā lietā bijusi pieaicināta atbildētāja pusē. Tādējādi valsts nodeva piespriežama no Nodarbinātības valsts aģentūras budžeta līdzekļiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251., 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

Apmierināt /pers. D/ pieteikumu daļā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bezdarbnieka statusa piešķiršanu pieteicējam.

Uzlikt par pienākumu Nodarbinātības valsts aģentūrai viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās izdot administratīvo aktu par bezdarbnieka statusa piešķiršanu pieteicējam.

Pārējā daļā /pers.D/ pieteikumu noraidīt.

Piespriest no Nodarbinātības valsts aģentūras budžeta līdzekļiem par labu valsts budžetam valsts nodevu 28,46 *euro* (divdesmit astoņi *euro*, 46 centi).

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis S.Linkevičs